

W.J. Hocking

Bethanië

Tranen

‘Toen Maria dan kwam waar Jezus was, zag zij Hem, viel aan Zijn voeten en zei tot Hem: Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Toen Jezus haar dan zag wenen en de Joden die met haar waren meegekomen, zag wenen, werd Hij verontwaardigd in de geest en ontroerd; en Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heer, kom en zie. Jezus weende’.

Johannes 11:32-35

Zijn tranen niet passend voor een gelovige? Is het voor gelovigen verkeerd te huilen om het verlies van hun geliefden? Dat is nooit het geval als wij, net zoals Maria aan de voeten van Jezus bedroefd zijn. Onze Heer heeft een hart vol begrip. Hij kent precies de diepte van ons leed. Zijn tegenwoordigheid troost meer dan tranen. Hij is in de hemel, maar toch is het lijden van het menselijk hart Hem bekend. Dat geldt voor alle tijden.

Toen Hizkia doodziek was, zond de Heere hem een boodschap: *‘Ik heb uw gebed gehoord. Ik heb uw tranen gezien’* (2 Kon. 20:5). De smart van de koning had hem dicht bij de Heere gebracht en de Heere dicht bij de gezalfde koning. Zijn leven werd gespaard en zijn droefheid veranderde in een lofzang.

Maar het goddelijke medelijden met menselijk verdriet is nooit zo volkomen geopenbaard als toen de Zoon van God Zelf in dit tranendal kwam. We hebben in Hem de kracht gezien, die door goddelijke liefde in staat is te troosten. Zij die Zijn medelijden zagen ten opzichte van hen die treurden in de dagen van Zijn vlees, konden de woorden van de profeet herhalen: *‘Waarlijk, Hij heeft onze ziekten op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen’* (Jes. 53:4).

Jakob, Jozua of Jeremia hebben de openbaring van het goddelijke meeleven niet zo gezien en ondervonden als de mensen in Kapernaüm, Naïn of Bethanië. De godvrezende en geduldige Job heeft niemand gevonden om zijn grote verdriet te delen, toen hij zijn tranen voor God vergoot en zei: *‘Mijn gezicht is rood van het huilen [...] maar mijn oog weent tranen tot God’* (Job 16:16, 20). Job zat in zak en as. Hij onderging zijn smart stilzwijgend. Zeven dagen en zeven nachten zat hij tegenover zijn drie vrienden, die geen woord van medelijden vonden om hem te troosten. Het verdriet van zijn hart had bij hem ook de mond gesloten en zijn geest verdord. In die droeve dagen wist de eenzame Job niets van de levende tegenwoordigheid van de Man van smarten, Die bij de bedroefden in Bethanië kwam.

Maria zat in het huis te Bethanië, treurend, overstelpt door droefheid! Ze had haar geliefde broer verloren. Het huis waar Lazarus had gewoond zou hem niet meer zien. Maar behalve dit verdriet, viel een schaduw over haar hart, als een sombere wolk die dikker werd naarmate de dagen voorbijgingen, zonder dat Jezus kwam. Waarom antwoordde Hij niet op het gebed voor haar broer? Zij had Hem toch een speciale boodschap gestuurd? Waarom had Hij Lazarus niet in leven gehouden. Hij was toch ‘Zijn vriend’? En er was nog een ernstige overweging die ongetwijfeld haar verslagenheid en verdriet groter maakten. Jezus was voor haar de van God gezondene, de hoop van Israël, de beloofde Messias, die eeuwenlang was verwacht. Zou Hij Zijn koninkrijk niet oprichten en in heerlijkheid in Sion regeren? En nu was Lazarus, die Jezus liefhad – en dat wist ze – een prooi van de dood geworden aan de vooravond van het koninkrijk. Waarom moest hij beroofd worden van de komende vreugde van het leven onder het bestuur van de beloofde Messias?

Natuurlijk laat rouw en verdriet in het hart veel vragen en gedachten opkomen. Maar God zij geprezen: Hij brengt de Heer Zelf bij degenen die treuren, zoals wij hier zien in Bethanië. Toen Maria Hem zag, wierp zij zich aan Zijn voeten. Op die plaats, waar zij tevoren had gezeten om naar Zijn woorden van waarheid en genade te luisteren, spreekt zij de klacht van haar ziel uit: *‘Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn’* (vs. 32). Deze woorden bevatten waarheid; zij geloofde dat de Heer macht over de dood had. Maar tegelijkertijd hielden ze ook gebrek aan kennis in: zij dacht dat Zijn tegenwoordigheid in Bethanië vereist was om het leven van haar broer te bewaren. Ten slotte besliste ook haar onwetendheid. Zij wist niet dat de dood van Lazarus tot heerlijkheid van God zou zijn en dat ze zich bij het graf zou verbazen.

De Heer zag de tranen van Maria. Hij accepteerde, zoals zij tegen Hem sprak. Hij hoorde de nederige klacht en maakte daarover geen opmerking. Haar tranen

wekten Zijn innig medelijden. Ze vertelden, beter dan woorden, de diepte van haar verdriet. De Joden, haar burens, weenden ook. Maar, wonder boven wonder, de eeuwige Zoon van God voegde Zich bij degenen die weenden. *'Toen Jezus haar dan zag wenen en de Joden die met haar waren meegekomen, zag wenen, werd Hij verontwaardigd in de geest en ontroerd; [...] Jezus weende'* (vs. 33, 35). Dit zijn tranen van innig medelijden, van oneindige liefde uit een hart dat werd beladen met het verdriet van deze wereld, overladen met smart.

Hoewel de Heer Jezus wist dat Maria haar broer, waarover zij nu rouwde, binnen korte tijd weer zou zien en omhelzen, weende Hij toch. Hij weende over hen die in rouw waren. Hij weende met hen. Iedere traan liet iets zien van Zijn goddelijk meegevoel. Het is een kostbaar monument van goddelijk medelijden, opgericht in Bethanië voor alle smarten die zouden volgen. Ook nu begraven veel bedroefden hun geliefden. O, als ze maar weten, dat Jezus weende. Maar de Heer Jezus, de Zoon van God, kan medelijden hebben met onze zwakheden (zie Hebr. 4:15), ook nu nog. Hij herinnert ons aan Zijn onveranderlijke liefde. vertroosten Zijn tranen in Bethanië ons, zoals ook Zijn medelijden Hem deed afdalen van Zijn troon daarboven? Wij herinneren ons Zijn belofte: *'Ik zal u geen wezen laten blijven, Ik kom tot u'* (Joh. 14:18). Als Hij in ons hart komt, leren wij Zijn meegevoel en liefde kennen. Onze eenzame ziel wordt door Zijn tegenwoordigheid verkwikt.

'Uw tegenwoordigheid is het allerhoogste, Uw liefde vermindert nooit, Uw hart geeft aan allen die het liefheeft: rust, geluk en volmaakte vrede.'

Bron: Le Messager Évangélique 1955-12

Titel: Béthanie

